

Forfatter: Schack, Hans Egede

Titel: Udrag fra Phantasterne

Citation: Schack, Hans Egede: "Phantasterne", i Schack, Hans Egede: *Phantasterne*, udg. af Jens Kr. Andersen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1993, s. 11. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schackval-shoot-idm140004320223296/facsimile.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Phantasterne

giver de utvetydigste Beviser paa, at det ikke betragter dem som Venner.»

»Ja, jeg vover da nok vort Hestfolk,« udbød Thomas med Tryghed, »og det lige mod hvem det skal være! – Det troer jeg da, at der ikke er Nogen, som kan være bedre ridendes, end baade det ene og det andet Slags af dem. For det har jeg selv seet forgangen Høst, da jeg fulgtes til Manøveren med vor Niels og Stykhesten, – saa at Løgn er det ikke; det veed jeg da.«

»Aa nei,« svarede Christian; »men jeg maa dog bemærke, at de danske og neapolitanske Heste vistnok ere de bedste, der gives til Kjørebbrug, men det er neppe afgjort, at de ere i ligesaa høi Grad udmærkede Rideheste; imidlertid anseer jeg det for utvivisomt, at de overgaae Preussernes. – Naa, men hvad siger nu Keiseren til den Vending af Sagerne?«

»Jo, han bliver godt fornøiet og siger: *«Qu'est-ce que cela! – De splintre jo Preusserne –»*

»Nei, lad os tænke efter, hvad han kan sige paa Fransk.«

»Paa Fransk? Ja, det er nu ikke saa let. – Han kunde vel sige: *«Ils écrasent les Prussiens! – Mon dieu! ce sont des Danois: – voilà leur jeune roi! ah, le brave garçon; il a sauvé la France!»* – See, det synes jeg kan blive et ganske morsomt Øieblik, naar nu vi To mødes der midt paa Valpladsen: den unge Chef for det oldenborgske Huus, jeg, som idag leverer min første Bataille, – og han, der har leveret hundrede og selv skaffet sig sin Krone, som han idag kommer til at takke mig for. Det, mener jeg, man kan kalde en rigtig *belle alliance*.«

»Ja, det kan jo kanske nok have sin Rigtighed altsammen,« sagde Thomas efter et Øiebliks Pause. »Men ellers er det da min Mening, naar jeg tænker over den Sag, at han saa ogsaa skal give os Noget for det: – for ellers ligner det ikke Noget, at vi skulde gaae afsted for at gjøre det ud for Folk, som vi ikke kjende til.«

»Veed Du da ikke, Thomas! at der staaer skrevet, at Hver skal ikke blot see paa sit Bedste, men ogsaa paa Næstens tilige?«

»Ja, der staaer saa Meget skrevet: det er ikke saadan til at rette sig efter altsammen. Havde Keiseren hjulpet os, saa havde han sgu nok villet have Noget for det.«

»Ja, vi faae ogsaa Noget: Du behøver ikke at være bange. Dengang han vilde have den russiske Keiser med sig, bød han ham den ene